

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2011. június 29. és szeptember 28. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta, és 2011. október 11-én kihirdette az alábbi

ítéletet:

A jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. február 11-én kihirdetett 4. B.381/2008/296. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint.

VI. r. vádlottat az ellene bűnpártolás büntette (Btk. 244. §. (1) bekezdés c) pont, (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmenti.

A kiszabott főbüntetést I. r. vádlott esetében 8 (nyolc) év fegyházra, II. r. vádlott esetében 6 (hat) év fegyházra, III. r. vádlott esetében 5 (öt) év fegyházra, IV. r. vádlott esetében 4 (négy) év fegyházra, VI. r. vádlott esetében 2 (kettő) év börtönre enyhíti.

A Debreceni Városi Bíróság 61.Bny.428/2007/2/I. számú, illetőleg a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bnyf.319/2007/2. számú végzésével zár alá vett dolgokra, továbbá a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi osztálya által 95/2007.bü. szám alatt lefoglalt, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Lfk.26/2008. szám alatt nyilvántartott, III. r. vádlott tulajdonát képező 16 000 (tizenhatezer) indonéz rúpiára, továbbá a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Bl.67/2008. szám alatt bírói letétként kezelt 530 000 (ötszázharmincezer) forint, valamint a II. r. vádlottal szemben 9 700 000 (kilencmillió-hétszázezer) forint elrendelt vagyonelkobzást mellőzi.

A Debreceni Városi Bíróság 61.Bny.428/2007/2/I. számú, illetőleg a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bnyf.319/2007/2. számú végzésével zár alá vett, a Körzeti Földhivatal ingatlan nyilvántartásában hrsz. alatt nyilvántartott, a természetben .

szám alatt található ingatlan 1/1 tulajdoni hányadának; az. szerződése alapján készült 21 méter hosszú, 8 méter széles, 90 m² alapterületű - 3 db ágygal, 6 db komóddal, 1 db ülógarnitúrával, 4 db hűtővel, 5 db Panasonic típusú plazma televízióval, étkezőgarnitúrával, 6 db székkal, 2 db nagy szekrénnyel, 1 db Miele típusú mikrohullámú sütővel, kávéfőzővel, sütővel, beépített fritőzzel, villanytűzhellyel, mosogatógéppel, mosógéppel, szárítógéppel, páraelszívóval ellátott - konyhabútorral, kandallóval, földgömbbel és ágyneműkkel felszerelt felépítmény, amely , Kikötőben a folyamkilométer között veszteglő úszómű; a frsz-ú alvázszerű, motorszámú, gyártmányú személygépkocsi; a frsz-ú, alvázszerű, motorszámú, gyártmányú személygépkocsi; az típusú vonatkozásában elrendelt zár alá vételt megszünteti.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Lfk.26/2008. szám alatt nyilvántartott, III. r. vádlott tulajdonát képező 16 000 (tizenhatezer) indonéz rúpia és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Bl.67/2008. szám alatt bírói letétként kezelt 530 000 (ötszázharmincezer) forint visszatartását rendeli el a vádlottakat terhelő bűnügyi költség biztosítására.

A Rendészeti Biztonsági Szolgálat Autópálya-rendőrség Közlekedés-rendészeti Osztály Autópálya Alosztálya,, által d. szám alatt lefoglalt forgalmi rendszámú 2,5 dCI dípusú személygépkocsi és a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság bűnügyi osztálya által 95/2007.bü. szám alatt lefoglalt sorszáma forgalmi engedélyének lefoglalását megszünteti, és II.r. vádlottnak kiadni rendeli.

A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság bűnügyi osztálya által 95/2007.bü. szám alatt lefoglalt, a zöldkártyájának lefoglalását megszünteti, és V.r. vádlottnak kiadni rendeli.

A bűnügyi költségre vonatkozó elsőfokú rendelkezést valamennyi vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot e tekintetben különleges eljárás lefolytatására hívja fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy III.r. vádlott 2010. július 27. napjáig volt házi őrizetben, VI.r. vádlott pedig 2009. évben november 22. napjáig ált lakhelyelhagyási tilalom alatt.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban 98 530 (kilencvennyolcezer-ötszázharminc) forint bűnügyi költség keletkezett

A másodfokú ítélettel szemben VI. r. vádlott tekintetében a jelenlévő jogosultak a kihirdetést követően nyomban, a távollévő jogosultak a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezéssel élhetnek.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. február 11. napján kihirdetett ítéletével bűnösnek mondta ki I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakat a Btk. 282/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a/ pontja, valamint a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében V. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés, valamint a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének az előkészületében. VI. r. vádlottat pedig a Btk. 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés, valamint a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének az előkészületében, és a Btk. 244. § (1) bekezdésének c/ pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnpártolás bűntettében.

Ezért I. r. vádlottat 11 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat 9 év fegyházbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra, III. r. vádlottat 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, IV. r. vádlottat 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, V. r. vádlottat 2 év börtönbüntetésre, VI. r. vádlottat pedig halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Az V. r. vádlottat az ellene bűnpártolás bűntette miatt emelt vád alól felmentette.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámítani rendelte a vádlottak által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időtartamot.

Rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költségről. Az I., II., III. és IV. r. vádlottakkal szemben vagyonekobzást rendelt el.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész I. r. vádlott terhére a kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamának felemelése végett jelentett be fellebbezést, a további vádlottak vonatkozásában tudomásul vette. I. r. vádlott enyhítésért, védője a tényállás részbeni téves megállapítása miatt téves minősítés és enyhítés végett, II. r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett, III. r. vádlott és védője egyaránt enyhítés végett, IV. r. vádlott felmentésért, védője a tényállás téves megállapítása miatt elsődlegesen felmentés végett, VI. r. vádlott és védője egyaránt felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

V. r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették, így az reá nézve első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.315/2008/30-II. számú átiratában az ítéleti tényállás helyesbítésére, az I. r. vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamának felemelésére, egyebekben a határozat helybenhagyására tett indítványt. Indítványozta továbbá, hogy az ítélet tábla tüntesse fel, hogy a vádlottakkal szemben a szabadságvesztés főbüntetéseként, a közügyektől eltiltás pedig mellékbüntetésnek került kiszabásra. Az I., III. és IV. r. vádlottak védője fellebbezését írásban indokolta. Elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítélet tábla az általa feltárt megalapozatlanságot küszöbölje ki, részben eltérő tényállást állapítson meg, ennek alapján a cselekmény jogi minősítését az I. és III. r. vádlottak vonatkozásában változtassa meg, IV. r. vádlottat pedig az ellene emelt vád alól mentse fel. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Végezetül előadta, hogy a kiszabott büntetések még az elsőfokú bíróság által megállapított bűncselekményekhez képest is eltúlzottan súlyosak, így ennek megállapítása esetén azok lényeges enyhítését indítványozta, tekintettel az ítélet belső arányosságának követelményére is. Kérte továbbá a -kikötőben található úszómű, valamint a szám alatti ingatlan vagyonekbevételeinek mellőzését, valamint a IV. rendű vádlott lakásáról lefoglalt székben lévő 530 000 forint összeg vagyonekbevételeinek mellőzését.

A megtartott nyilvános tárgyaláson az ügyész az I. rendű vádlott vonatkozásában súlyosításra irányulóan bejelentett fellebbezését fenntartotta, a további fellebbezéssel érintett vádlottak esetében pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

egyéb érdekelt érdekében eljáró ügyvéd a vagyonekbevételek alá vont vagyontárgy vonatkozásában bejelentett fellebbezését fenntartotta.

Szintén fenntartotta írásban bejelentett fellebbezését az I., III. és IV. rendű vádlottak védője. Ezt azzal egészítette ki, hogy kifejtette álláspontját, miszerint az elsőfokú eljárásban 4-es számú védett tanúként, majd az ítélet táblán is kihallgatott tanú oly mértékű ellentmondásba került önmagával, amely arra kell vezessen, hogy a bíróság az ő vallomását a bizonyítékok köréből rekesse ki.

A II. rendű vádlott védője is fenntartotta elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés végett bejelentett fellebbezését.

A VI. rendű vádlott védője szintén fenntartotta az elsősorban felmentésre, másodsorban az első fokon kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezések nyomán az elsőfokú bíróság ítéletét felülbírált a Be. 349. § (1) bekezdésére tekintettel a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében, beleértve az ítélet hozatalát megelőző eljárást is.

Felülbírálata eredményeként megállapította, hogy a bejelentett védelmi fellebbezések részben alaposak.

Az I., II., III. és VI. rendű vádlottakkal szemben emelt vád részben nem felelt meg a törvényes vád jogszabályi követelményének, minek következtében a VI. rendű vádlott terhére a bűnpártolás büntettségének elkövetése nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság eljárása során az eljárási szabályokat nagyrészt megtartotta. Eljárási szabályt sértett azonban azzal, hogy az ítéletet nem kézbesítette, illetve jogi képviselőjének.

A nyomozás során lefoglalt és az első fokú ítéletben vagyonelkobzás alá vont úszóház vonatkozásában az eljárás során tulajdonosi voltát hangoztatta, illetve tulajdonosi igényt jelentett be. Így ő a Be. 55. § (2) bekezdésében írt egyéb érdekeltnek minősül, akire a sértettnek a Be. 51. § (2) bekezdésében írt jogai vonatkoznak.

Az 55. § (2) bekezdésére is figyelemmel, 51. § (2) bekezdés d) pontja alapján a büntetőeljárási törvényben meghatározott esetekben az egyéb érdekelt jogorvoslattal élhet. Mindemellett a Be. 324. § (1) bekezdésének h) pontja is meghatározza, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult az, akivel szemben az ítélet rendelkezést tartalmaz a reá vonatkozó rendelkezés ellen.

Mindezekből megállapítható, hogy az első fokú ítélettel szemben jogorvoslati jogosultsága volt. Ezt azonban a megyei bíróság figyelmen kívül hagyta, és számára az ítéletet nem kézbesítette, illetőleg részére jogorvoslati jogosultságot nem biztosított. Ez a jogosultsága fennáll, függetlenül attól, hogy az elsőfokú bíróság az úszómű esetében azt állapította meg, hogy annak tényleges tulajdonosa I. rendű vádlott.

Az ítélet tábla ezért kézbesítette, illetve jogi képviselőjének a megyei bíróság ítéletét. egyéb érdekelt jogi képviselője a törvényes határidőn belül az elsőfokú bíróságnak a megjelölt úszóházzal kapcsolatos vagyonelkobzást kimondó rendelkezésével szemben fellebbezést jelentett be. Kérte, hogy az ítélet tábla az ítéletet változtassa meg, a vagyonelkobzást mellőzze, a lefoglalást szüntesse meg és rendelje el az említett vagyontárgy részére való kiadását.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 315/2008/42-1. számú átiratában e tekintetben is az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az iratokat az egyéb érdekelt igényének elbírálására az első fokon hatáskörrel és illetékességgel rendelkező polgári ügyben eljáró bíróságnak kell megküldeni a Be. 379. § (3) bekezdés a) pontja szerint.

Szintén eljárási hibaként állapítható meg az, hogy a megyei bíróság az eljárást a vádirati tényállás egy része vonatkozásában törvényes vád hiánya ellenére folytatta le.

A Be. 2. § (1) bekezdése szerint a bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el. A (2) bekezdés szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

Amint arra a Legfelsőbb Bíróság több határozatában rámutatott, a vád képviselőjének le kell írnia a vád szerinti történeti tényállást. Ennek hiánytalanul tartalmaznia kell a vád minősítése szerinti bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: a pontos elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét, idejét, módját.

A jelen büntetőeljárás alapját képező B.2029/2007. számú vádirat a 2007. április 20. napját megelőző kábítószerrel visszaélésben megvalósuló, az I., II., III. és IV. rendű vádlottak cselekvőségére vonatkozóan a következőket tartalmazza: „ I. r. vádlott valamennyi vádlott-társával baráti viszonyban áll, melyekre alapozva kb. 10 éve - közelebből meg nem határozható időponttól kezdődően 2007. május 5. napjával bezárólag - szervezte saját, illetőleg mások, többek közt II. r. vádlott anyagi eszközeinek felhasználásával marihuána típusú kábítószernek nagymennyiségben, Magyarországra történő behozatalát, mely kábítószerrel ezt követően ismerősein keresztül - akiknek a személyazonosságát a nyomozás során csak részben sikerült beazonosítani - juttatta el a fogyasztókhoz.”

E vádirati tényállásrész - összevetve a Legfelsőbb Bíróság által kialakított gyakorlattal - nem felel meg a törvényes vád jogszabályban írt kritériumainak. Nem tartalmazza a vádlottak által megvalósított cselekmények pontos körülírását, sem pedig az elkövetés idejét, helyét és módját. Mindezek körében utal az ítélet a Fővárosi Ítélet 2.Bkf. 10.463/2008., a Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.1018/2008., Bfv.I.241/2010. és Bfv.III.910/2009. számú határozataiban foglaltakra. Különös tekintettel a Bhar.III.616/2010/24. számú ítéletre. Ebben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy „a XIII. rendű vádlott esetében a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt emelt vád, nem felelt meg a törvényes vád követelményének. A vádirat szerint a vádlott 2005. november 19-ét megelőzően „pontosan meg nem állapítható időben, pontosan meg nem állapítható mennyiségű kábítószerrel szerzett és fogyasztott el”. Ez az elkövetési idő határozatlansága miatt a vád törvényessége szempontjából elégtelen.”

Szintén utal az ítélet a Debreceni Ítélet Bf.II.604/2007/79. számú végzésére, mely szerint az első fokon meghozott ítélet tényállásának az a része - mely megegyezik a vádirati tényállással -, mely szerint a III. r. vádlott a II. r. kérésére több alkalommal mért ki, és készített össze különböző fajtájú kábítószerkelet, melyeket ezt követően a II. r. vádlott értékesített a megrendelők felé, megalapozatlan, mert nem tartalmazza, hogy a III. r. vádlott hol, mikor, milyen kábítószerrel, milyen mennyiségben, milyen módon követte el a cselekményt, mint ahogy arra nézve sincs tényállás, hogy a II. r. vádlott kinek, hol és mikor értékesítette a kábítószerkelet a megrendelők felé.

Ebben a körben csak részben fogadható el az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a törvényes vád kritériumait illetően nem lehet „uniformizálni”. Ez a megközelítés csak annyiban fogadható el, miszerint az egyes különös részi tényállások valóban különbözőek, így konkretizálásuk is egymástól eltérő módon jelentkezhet.

Ez azonban semmiképpen nem járhat azzal, hogy az adott törvényi tényállás elemeinek konkrét tényeit, a pontos elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét, idejét és módját ne tartalmazza. A vádirat utal arra, hogy a vádlottak egy részének vagyona az az évek során feltűnő módon gyarapodott. Ez a körülmény kétségtelenül megállapítható, de semmiképpen nem alkalmas arra, hogy mintegy kizárólagos módon pótolja azokat a hivatkozott tényállási elemeket, amelyeket a vádnak tartalmazni kell.

Mindezek miatt az ítélet tábla tehát megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában állapította meg az I., II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában a tényállásnak azt a részét, mely szerint e vádlottak 2007. április 19. napját megelőzően kábítószerrel kereskedtek. Ennek értelemszerű következménye, hogy az sem képezheti a törvényes vád és így az ítéleti tényállás részét, hogy az I. és II. rendű vádlottak a kábítószer kereskedelem hasznából milyen vagyontárgyakat szereztek. Mivel e vagyontárgyak körébe tartozik a I. rendű vádlott által, a 2007. április 19. napját megelőzően szerzett helyrajzi szám alatt felvett, a természetben szám alatt található ingatlan is, így az sem képezheti a tényállás részét, hogy VI. rendű vádlott közreműködött abban, hogy I. rendű vádlott e vagyontárgyat, valamint forgalmi rendszámú I típusú személygépkocsit, mint bűncselekményből származó vagyontárgyat a maga részére tulajdonos változtatással biztosítsa.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság által megállapított tényállásból mellőzi a következő részeket:

- az ítélet 11. oldalán az utolsó bekezdéstől („ I. r. vádlott 2007. május 5. napját megelőzően ...”) a 14. oldalon a legfelső két sorral bezárólag („... azonban közelebről meg nem határozható helyen lévő bérelt garázsokban tárolta a későbbi értékesítésig.”)
- a 14. oldalon a 4. bekezdéstől („I. r. vádlott, V. r., illetve VI. rendű vádlottal fenntartott baráti kapcsolata keretében ...”), - a 15. oldalon a 2. bekezdéssel bezárólag („ I. rendű vádlottat II. rendű, illetve V. rendű vádlott is szólította telefonos beszélgetései során .”).
- a 15. oldalon a 3. bekezdés a következők szerint szól: „ V. r. vádlott arra az elhatározásra jutott, hogy nagytételben marihuánát vásárol az I. r. vádlottól azért, hogy azt budapesti, az eljárás során fel nem deríthető személyazonosságú ismerőseinek haszonszerzés céljából tovább értékesítse”.
- a 18. oldalon a 4. bekezdésből mellőzi a „- tudva arról, hogy I. rendű vádlott az értékesíteni kívánt vagyontárgyaihoz kábítószer kereskedelmi tevékenysége hozadékából jutott-„ kitételt.

Annyiban helyesbíti továbbá az ítélet tábla a tényállást, hogy III. rendű vádlott és IV. rendű vádlott elsőként 2007. április 19. napján lépett ki az országból és 2007. április 21. napján érkeztek haza birtokukban ismeretlen mennyiségű kábítószerrel. Az első bíróság ugyanis - nyilvánvalóan leírási hiba folytán - a cselekmény idejeként 2005. évet rögzítette. Ezt a helyesbítést a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írtaknak megfelelően az ítélet tábla az iratok tartalma alapján eszközölte.

A megjelölt tényállási részek mellőzését és a helyesbítést követően a törvényesen megállapított tényállás már megalapozott, és a Be. 352. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően a felülbírálat alapját képezte.

Az I., III. és IV. r. terheltek védője a II. r. terhelt védője, úgyszintén a VI. r. terhelt védője részben, illetve egészében megkérdőjelezte e terhelteknek a 2007. április 19-21., illetve május 5. napján történt cselekménnyel kapcsolatos cselekvőségét.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e cselekményekkel kapcsolatban a feltárt bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően egyenként és egymással összevetve is megfelelően értékelte. Pontosan követhető a mérlegelő tevékenysége, melyben a másodfokú bíróság következtetési hibát nem talált. Igaz, hogy meglehetősen kevés bizonyíték állt rendelkezésre, azonban mind a 2007. április 19-21-i cselekménnyel kapcsolatosan a III. és IV. r. vádlottak cselekvőségére és az I. és II. r. vádlottak szerepére nézve, mind pedig a májusi cselekménnyel kapcsolatosan valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott cselekvőségét tekintve a megyei bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat - elsősorban a titkos információgyűjtés során beszerzett adatokat, valamint a májusi cselekménnyel kapcsolatban a vádlottak részbeni beismerő vallomását, illetve a lefoglalással kapcsolatban keletkezett bizonyítékokat - olyan zárt láncba rendezte, melynek következtében a vádlottak e bűncselekményekben való részvételéhez nem férhet kétség.

A fent írtak alapján az első bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

Mivel a fent írtak szerint mellőzésre került az a tényállásrész, mely szerint Boronkay Béla VI. r. vádlott - tudva arról, hogy I. r. vádlott az értékesíteni kívánt vagyontárgyaihoz kábítószer - kereskedelmi tevékenysége hozadékából jutott - közreműködött abban, hogy az I. r. vádlott tulajdonában álló gépjárművek és a hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan értékesítésre kerüljön abból a célból, hogy azokat az I. r. vádlott saját maga részére biztosítsa, megszűnt a ténybeli alapja a VI. r. vádlott terhére megállapított a Btk. 244. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnpártolás büntetvének.

Ezért az ítélet tábla a VI. r. vádlottat az ellene e bűncselekmény miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdésének a) pontja és a 331. § (1) bekezdése alapján felmentette.

A megyei bíróság az eredeti váddal szemben ítéletében megállapította, hogy I. r. vádlott kábítószerfüggőnek nem tekinthető (10. oldal 3. bekezdés).

Az I., III., IV. r. vádlottak védője fellebbezésének indokolásában támadta ezt a tényállásbeli megállapítást. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megalapozottan fogadta el Dr. szakértő véleményének megváltoztatását, mert nem foghat helyt a szakértő azon nyilatkozata, mely szerint korábbi információ hiány miatt változtatta meg szakértői véleményét. Sérelmezte továbbá, hogy szakértőt a megyei bíróság a tárgyaláson nem hallgatta meg, így nem tudott a védelem megfelelő kérdéseket feltenni irányába.

Szintén sérelmezte az általa indítványozott szakértők tanúkénti kihallgatásának elutasítását.

Újólapon előadta továbbá a igazságügyi elmeszakértők szakértőkénti bevonására, illetőleg tanúkénti meghallgatására vonatkozó indítványát.

E kérdéskörrel kapcsolatosan az ítélet tábla a következőket rögzíti. A nyomozás során két szakvélemény készült ebben a vonatkozásban. 2008. január 16. napján kelt Dr. szakvéleménye, melyben az I. r. vádlott kábítószerfüggését megállapították. 2008. június 27-én kelt szakvéleménye, akik viszont nem véleményezték ugyanezt. Ezen ellentmondásra tekintettel a bíróság tárgyalás keretében kívánta tisztázni az eltérések okát.

A tárgyaláson Dr. szakértő a szakvéleményét módosította és a Dr. szakvéleményével összhangban álló megállapításokat tett, miszerint az I. r. vádlott nem tekinthető kábítószerfüggőnek. E véleményeknek megváltoztatását téves információkkal, illetőleg az információ hiányával indokolta.

A megyei bíróság így már a szakkérdést tisztázottnak találta és kétségektől mentesen megállapíthatónak azt, hogy az I. r. vádlott nem minősül kábítószerfüggőnek.

Az ítélet tábla azonban úgy találta, hogy az elsőfokú bíróság nem adta kellő indokát annak, hogy miért fogadta el Dr. , illetve a vele egyetértő Dr. véleményváltoztatását. Az nem elegendő, hogy a szakértő ezt a változtatást téves információkkal, illetve információ hiányossággal magyarázta. Azt is meg kell indokolni, hogy ezt a magyarázatot miért fogadta el a bíróság.

A kábítószer függőség véleményezéséről az Egészségügyi Minisztérium által kiadott módszertani levél szerint a kábítószer függőség diagnózisa a Betegségek Nemzetközi Osztályozása 10. Revíziója (BNO-10) szerint a következő: „viselkedési kognitív és fiziológiai jelenségek meghatározott együttese, amelyik ismételt használatot követően alakulhat ki. A következők jellemzik: erős vágy a gyógyszer bevitelére, a használatának a kontrollálási nehézsége, a káros következmények ellenére a szedés folytatása, a drog szedésének az előnyben részesítése más aktivitásokkal szemben és hiányérzet, megnövekedett tolerancia, valamint néha fizikai megvonási tünetek.”.

A kábítószer függőség megállapításának feltételei között szerepel a fentiek szerint a drog szedésének előnyben részesítése más aktivitásokkal szemben, melyet Dr. szakértő a tárgyaláson amotivációs szindrómának nevezett, aminek a lényege az, hogy kábítószer függőség esetén az életvitelben egy súlyos destrukció következik be.

E feltétel vonatkozásában nyilatkozott úgy, hogy az általa elvégzett vizsgálat során nem jutott megfelelő információhoz e kérdéskör vonatkozásában, és ez az, ami miatt a szakvélemény megváltoztatása aggálytalanul elfogadható, és helytálló az elsőfokú bíróság megállapítása, mely szerint I. r. vádlott nem tekinthető kábítószerfüggőnek.

A büntetés kiszabása során figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket a megyei bíróság hiánytalanul számba vette és megfelelően értékelte. A tényállás módosítása folytán azonban I. r., II. r. és III. r. vádlottak tekintetében a súlyosító körülmények közül

mellőzendő az, hogy a terhükre rótt bűncselekményt hosszabb időn keresztül történő elkövetés jellemezte. VI. r. vádlott esetében pedig figyelembe kell venni, hogy a bűnpártolás büntette miatt emelt vád alóli felmentése következtében már nem halmazati büntetést alkalmaz vele szemben a bíróság, hanem csupán egy cselekmény miatt szankcionálja.

Mindezek következtében az ítélet tábla valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott büntetését enyhítette. Ennek során figyelemmel volt a Legfelsőbb Bíróság, valamint az ítélet táblák hasonló jellegű bűncselekmények miatt folytatott eljárásaiban követett büntetéskiszabási gyakorlatára, valamint az ítélet belső arányosságának követelményére is, különös tekintettel az V. r. vádlottal szemben kiszabott büntetésre. VI. r. vádlott cselekvősege a módosított tényállás szerint mindenben megegyezik V. r. vádlott cselekvőségével. A büntetés meghatározása körében figyelembe veendő körülmények tekintetében annyi különbséget talált az ítélet tábla, hogy a VI. r. vádlott esetében nem szerepel az enyhítő körülmények között a beismerő vallomás, valamint, hogy ő a cselekményét a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt állva követte el. Ezek alapján indokoltnak látta, hogy a VI. r. vádlottal szemben ugyanolyan tartamú - 2 évi - szabadságvesztés büntetés kerüljön kiszabásra, mint az V. r. vádlottal szemben, de az ő esetében nem látott lehetőséget a büntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztésére.

A megyei bíróság vagyonelkobzást rendelt el a nyomozás során zár alá vett, és általa megállapítottan I. r. vádlott tulajdonát képező dolgokra, valamint a tulajdonát képező 16 000 indonéz rúpiára és IV. r. vádlott tulajdonát képező 530 000 forintra, úgyszintén II. r. vádlottal szemben 970 000 000 forintra.

Ennek indokaként a Btk. 77/B. § (1) bekezdésének a) pontját jelölte meg, mely szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Szintén hivatkozott a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága 1/2008. számú büntető jogegységi határozatára, mely szerint a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira figyelemmel, a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyonra vagyonelkobzást kell elrendelni. A vagyonelkobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy kábítószer elértékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e. A vagyonelkobzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal. A vagyonelkobzásnak nem akadályja, hogy a bűncselekmény elkövetésével szerzett vagyonnövekmény már nincs meg teljes egészében, mert az elkövető már felélte.

Az elsőfokú bíróság jogi indokaival az ítélet tábla teljes egészében egyetért. Tekintettel azonban arra, hogy a törvényes vád hiánya miatt a fentebb írtak szerint a 2007. április 19-ét megelőző időszakra rögzített tényállási részeket az ítéletből mellőzte, nyilvánvaló, hogy az elsőfokú bíróság által vagyonelkobzás alá vont értéktárgyak nem minősülhetnek a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonnak, figyelemmel a következőkre is:

Az elsőfokú bíróság által I. r. vádlott tulajdonaként vagyonekobzás alá vont dolgok I. r. vádlott, illetve a közhitelű nyilvántartásba foglalt tulajdonosok általi szerzési ideje a tényállásban megállapított cselekmény megkezdése előtti időpontra esik. Ugyanez állapítható meg III. r. vádlott tulajdonát képező 16 000 indonéz rúpiáról. Ugyancsak nem kérdéses az, hogy II. r. vádlott is a 2007. április 19-i cselekményt megelőzően szerezte azt az ingatlant, amelyet az eljárás idejére már eladott, és amely miatt a megyei bíróság vele szemben 9 700 000 forintba vagyonekobzást rendelt el.

IV. r. vádlott esetében elrendelt vagyonekobzás tekintetében a következőket rögzíti az ítélet tábla:

A megyei bíróság meggyőző indokokkal, logikai hibát nem vétve állapította meg azt, hogy a lefoglalt 530 000 forint nem a IV. r. vádlott édesanyjának, hanem a IV. r. vádlottnak a tulajdonában van. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapítottól eltérő tényállást e körben nem állapíthatott meg, hiszen az tiltott felülmérlegelést jelentene. Ugyanakkor nem találta kétséget kizáró módon megállapíthatónak azt, hogy a kérdéses 530 000 forint a IV. r. vádlott által 2007. április 19-e és 21-e között megvalósított bűncselekményből származna. Egyrészt ennek megfelelő indokát az elsőfokú bíróság nem adta, hiszen mindössze annyival indokolta, hogy „az I., illetve a II. r. vádlottak esetében kimutatható vagyongyarapodás ütemét és nagyságrendjét alapul véve” juthatott erre a következtetésre. Éppen a megyei bíróság e körben tett ténymegállapításának gyengítésére alkalmasak az 52. oldal utolsó bekezdésében írtak, melyek szerint „egyéb adat hiányában az APEH által megküldött információk nem teremtették meg annak bírói bizonyosság szintjén történő rögzíthetőségét”, hogy a IV. r. vádlott által korábban eszközölt vásárlások, illetőleg utazásai lehetőségét a kábítószer kereskedelemben játszott szerepe alapozta meg”. Az ítélet tábla úgy találta, hogy a vádlott társak vagyongyarapodási üteme nem bizonyítja kétséget kizáróan azt, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt pénzösszeg a kábítószerrel összefüggő bűncselekményből származik, mivel nem állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy a IV. r. vádlott annak birtokába nem az ítélet alapjául szolgáló cselekményt megelőzően jutott.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság által elrendelt vagyonekobzásokat mellőzte.

Bár a tényállás fent megjelölt részeinek, és ennek következményeként a vagyonekobzásoknak a mellőzése folytán érdemi jelentősége nincs, rámutat az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazott vagyonekobzást a nyilvántartott ingatlan vonatkozásában.

A Btk. 77/B. § (5) bekezdésének b) pontja szerint vagyonekobzás nem rendelhető el arra a vagyonra, amelyet jóhiszeműen ellenérték fejében szereztek.

Nem kétséges, hogy a ellenérték fejében szerezte meg.

A megyei bíróság - az ítéltábla megítélése szerint helytállóan - nem állapított meg tényállásban semmi olyan körülményt, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a felsorolt vásárlók nem jóhiszeműen szerezték meg a vagyontárgyakat, ezért e vagyontárgyakra vagyonekobzás már nem rendelhető el.

Mindezek miatt a Btk. 77/C. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a vagyonekobzást pénzösszegben kifejezve kellett volna elrendelni.

A megyei bíróságnak az egyéb lefoglalt dolgokról való rendelkezése, így az elkobzásokról, valamint a lefoglalások megszüntetéséről és a dolgok kiadásáról, továbbá a bűnügyi költség biztosítására történő visszatartásról törvényesek.

Az ítéltábla is alkalmazta a Be. 157. § (1) bekezdését, mely szerint a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására vissza lehet tartani.

Ezért a III. r. vádlottnak kiadandó 16 000 indonéz rúpiát, valamint a IV. r. vádlottnak kiadandó 530 000 forintot e célból visszatartotta. Az 530 000 forint vonatkozásába megjegyzi, hogy a bírói gyakorlat szerint a lefoglalt dolognak csak arra a részére kell a visszatartást elrendelni, amely fedezi a megállapított bűnügyi költséget. Az elsőfokú bíróság által IV. r. vádlottra terhelt bűnügyi költség összege kisebb 530 000 forintnál, azonban az erről szóló rendelkezés hatályon kívül helyezése miatt az ítéltábla az egész lefoglalt összeg visszatartásáról döntött.

A fent írtak szerint a Debreceni Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg helyes rendelkezéseit a 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

III. r. és VI. r. vádlottak esetében a könnyebb értelmezhetőség végett pontosította az általuk házi őrizetben, illetve lakhelyelhagyási tilalom alatt töltött idő utolsó napját.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján rendelte beszámítani a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

A megyei bíróság a vádlottakat a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján külön-külön kötelezte a cselekvőségüket és személyüket érintően a nyomozás során és a bíróság eljárás alatt felmerült bűnügyi költség megfizetésére. E tekintetben azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget teljes körűen indokolási kötelezettségének. Nem állapítható meg ugyanis, hogy a felmerült bűnügyi költséget miként osztotta meg a vádlottak között. A nyomozati iratok első kötetében található költségjegyzéken ugyan feltüntetésre került ceruzával az, hogy mely tételeket, mely vádlottakra terhelt, azonban amennyiben valóban így osztotta meg - és a szükséges matematikai műveletek elvégzését követően az ítéltábla erre a következtetésre jutott -, akkor hibás a lefoglalt forgalmi rendszámú típusú gépkocsi tárolásával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költségnek az I-V. r. vádlottak közötti megosztása.

A megállapított tényállás szerint ugyanis VI. r. vádlott a 2007. május 5-ei cselekményben részt vett.

Amint arra az ítélet tábla fentebb már rámutatott, cselekvősége csaknem teljesen megegyezett V. r. vádlottéval. Ennek megfelelően az e cselekménnyel kapcsolatosan felmerült bünygi költséget neki is viselnie kell.

Az ítélet tábla azonban a megyei bíróság e rendelkezését nem korrigálhatta, hiszen V. r. vádlottra nézve az ítélet teljes egészében jogerőre emelkedett, beleértve az őt terhelő bünygi költség összegét is. Mivel tehát a részben jogerős határozat e rendelkezése a törvénynek nem megfelelő, az ítélet tábla az elsőfokú ítélet erről szóló részét megalapozatlanság és az indokolási kötelezettség megsértése miatt, a Be. 375.§ (1) bekezdésére és a Be. 376.§ (1) bekezdésére utalással hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a bünygi költség tekintetében különleges eljárás lefolytatására utasította.

Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság kötelezte a vádlottakat a fent megjelölt személygépkocsi Kft. általi tárolásának díja megfizetésére is. Az iratok tanúsága szerint azonban a tárolási díj még megfizetve nem lett, így az nem minősül még az állam által megelőlegezett költségnek, ezért az ítélet tábla meglátása szerint célszerű a bünygi költségről szóló rendelkezést a tárolási díjnak a Kft. részére történt kifizetését követően meghozni.

Szintén a bünygi költségről szóló rendelkezés körében mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a megyei bíróság elmulasztotta kötelezni III. r. vádlottat a rá eső bünygi költség megfizetésére. Mivel ennek indokát az elsőfokú bíróság nem adta, és mivel az elsőfokú eljárás lezárásáig összesen felmerült bünygi költség vádlottak közötti elosztásából nyilvánvaló, hogy az elsőfokú bíróságnak szándékában állt a III. r. vádlottat is kötelezni, ez nyilvánvalóan ítéletszerkesztési hiba.

III. r. és VI. r. vádlottak esetében az ítélet tábla a könnyebb értelmezhetőség végett pontosította az általuk házi őrizetben, illetve lakhelyelhagyási tilalom alatt töltött idő utolsó napját.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján rendelte beszámítani a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

VI. r. vádlott vonatkozásában tekintettel a részbeni felmentésére, jelen ítélettel szemben e vádlottnak, védőjének és az ügyésznek a Be. 386. § (1) bekezdésének c) pontja alapján fellebbezésre van joga, figyelemmel a 367/A. § (1) bekezdésének a), b) és c) pontjára, melyet a jelen lévő jogosultak a határozat kihirdetését követően szóban, a távollévők pedig a kézbesítéstől számított 8 napon belül írásban jelenthetnek be e törvényhely (3) bekezdésében írtak szerint.

, 2011. október 11.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke,

dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja előadó

dr. Háger Tamás sk.
a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 4.B.381/2008/296. számú ítélete a másodfokú határozat folytán az abban írt változtatásokkal I. r., II. r., III. r., IV. r. és VI. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2011. október 11.
Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke